

[Holstein.]

Den højtærede Udenrigsminister er en Politiker, som lever i Episoder. Verdenskrigen var en Episode, en unormal Episode, der slog ham ud af hans normale, radikale, principielle Tilværelse. Derefter kom Aarene efter Verdenskrigen med de forøgede og stadig skarpere Modsætninger mellem Storstaterne, den voksende gensidige Mistillid, de stadig øgede Militærrustninger, altsammen stik paa Trods af, hvad den højtærede Udenrigsminister havde ventet sig af Udviklingen efter Krigen. Og samtidig en økonomisk Udvikling, der ganske slog Fødderne bort under dansk Liberalismes som anden økonomisk Liberalismes hidtidige Toldpolitik og Traktatpolitik. Den højtærede Udenrigsminister siger, at ogsaa dette er Episoder, ogsaa dette er blot Episoder, som gaar over, og saa vender vi tilbage til normale, radikale, principielle politiske og økonomiske Tilstande, hvor han paa ny kan komme til at udfolde sig i al sin Glans. Ja, gid det var saa vel, men alt synes at tyde paa, at Episoderne, de unormale Episoder, bliver længere og længere og alvorligere og alvorligere, og de normale, radikale Tilstande imellem Episoderne bliver kortere og kortere og svagere og svagere. Den højtærede Udenrigsminister har i Virkeligheden levet hele sit udenrigspolitiske og økonomisk-politiske Liv i Episoder, og det skulde undre mig, om den højtærede Udenrigsminister ikke sluttede med at ende sit politiske Liv i en frygtelig og uventet saavel økonomisk som militær Episode.

Men det Spørgsmaal rejser sig ikke desto mindre med bydende Nødvendighed: Hvad agter den højtærede Udenrigsminister, efter at hans udenrigspolitiske og økonomiske Politik har lidt saa ynkelig og øjensynlig Fiasko i Genève, som Tilfældet er, og Krisen er saa overhængende, som den er, hvad agter han at gøre paa det erhvervs- og handelstraktatpolitiske Omraade? Agter han fremdeles at lade alt gaa som hidtil? Mener han, at Forudsætningerne for den Politik, der her fra Landets Side hidtil har været ført paa dette Omraade, er de samme som hidtil og hjemler og retfærdiggør den samme Traktatpolitik og økonomiske Politik som hidtil?

Dette Spørgsmaal rejser sig, og det Spørgsmaal rejser sig samtidig, om den højtærede Regering agter at se Tiden an, agter at lade alt gaa sin skæve Gang, agter at lade det danske Landbrug komme i større og større økonomiske Vanskeligheder, bortset fra, at der nu er truffet smaa Hjælpeforanstaltninger, der gør Pinen lidt lempeligere, men til Gengæld lidt længere. Eller

hvad agter den højtærede Regering at gøre? Vil den højtærede Regering søge Samarbejde med Oppositionen, vil den stille sig imødekommende overfor Venstres og Konservatives yderligere økonomiske og politiske Ønsksmaal, eller vil den afvise dem og tage en politisk Kamp med Oppositionen? Hvad agter den højtærede Regering at gøre?

Forholdene stiller sig nu saaledes i i dette Land, at vi alle ved, at vi gaar ind i langt vanskeligere Tider og Forhold end dem, vi staar i i Øjeblikket, vi er kun ved Begyndelsen. Lad os endelig ikke gøre os Illusioner. Vi gjorde os Illusioner i Foraaaret, vi gjorde os Illusioner i Fjor Efteraar, og den høje Regering bliver maaske ved med at gøre sig Illusioner. Men der er et voksende Tal i Befolkningen, der ikke mere gør sig Illusioner, det kan den højtærede Udenrigsminister og den højtærede Statsminister være forvisset om. Forholdene her i Landet er saadanne, at det, der i Virkeligheden kræves — her som i alle andre Lande — det er ikke mere Socialiseringspolitik, demagogisk Socialiseringspolitik, det er ikke mere i Kroner-Socialisme og mere socialistisk Funktionarisme, men det er en ædruelig Tilbagevenden til gode, gamle og prøvede borgerlige Principper, med eller uden det moderate Socialdemokratis Medvirken. I Tyskland og i England har de haft Ansvarsbevidsthed, Statsmandsbevidsthed og politisk Fremsyn og Forstaaelse nok til at se, at det var den Vej, de skulde gaa og maatte gaa i Strid med deres egne hidtidige Teorier og Programmer. Det er ikke længe siden, den engelske Finansminister Snowden, som vel dog ellers hører til de radikalere Elementer blandt de engelske Socialister, erklærede, at for saa vidt man under den Krise, man var i i England, skulde skride til øgede Skatter til Gennemførelse af Kriseforanstaltninger ud over, hvad der kunde naas ved en kraftig økonomisk Nedskærings- og Tilpasningspolitik i den offentlige Husholdning og paa Statens Budget, saa maatte man gaa til Forbrugsskatter, som bares af hele det engelske Folk, og det er saadanne Skatteforslag, den engelske Finansminister har forelagt i det engelske Underhus. Der som i Tyskland og Sverige er der Socialdemokrater, som er i Besiddelse af Karakterstorhed og politisk Ansvarsbevidsthed nok til under saadanne vanskelige Forhold at se og forstaa, at det er den Vej og *kun* den Vej, man kan gaa. Noget saadant skal man ikke vente af den højtærede Statsminister og hans Kolleger, det ved jeg. Den Karakterstorhed, som engelske og tyske